

[Arbejdsministeren]

ter, inden den mere langsigtede ungdomsgarantiordning gennemføres for hele landet.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Fru Grethe Fenger Møller kom med nogle bemærkninger om, at regeringen, jævnfør dagsordenen, ville have nedsat et udvalg. Jeg må endnu en gang sige, at det altså ikke er regeringen, der nedsætter et folketingsudvalg. Det, der er sket, er, at regeringen har nedsat et ungdomsarbejdsløshedsudvalg i regeringens egen regie, og vi har med glæde noteret os, at folketingets tilsyneladende også vil nedsætte et udvalg til at behandle disse spørgsmål.

Når fru Grethe Fenger Møller spørger, hvad det skal bruges til, så vil jeg sige, at det formodentlig skal bruges til, at der kommer en række lovforslag, jeg går ud fra fra arbejdsministeren, fra indenrigsministeren og fra mig selv. Man synes, det er rimeligt, da de jo på forskellig vis hænger sammen, berører samme problemstillinger, at de kan behandles i sammenhæng i det samme udvalg og ikke skal drøftes uafhængigt af hinanden i tre forskellige udvalg. Jeg synes, det er et godt og et fortrinligt initiativ, der er taget i folketinget, og jeg tror, at det medvirker til at koordinere det arbejde, der skal gøres her.

Fru Mimi Stilling Jakobsen sagde med rette, at der ikke var kommentarer til, at der var enighed om mange ting, og jeg vil blankt erkende, at det fik jeg ikke gjort i mit første indlæg. Jeg skylder en række af ordførerne tak for holdningen til en lang række af de uddannelsesmæssige tiltag. Det har heldigvis og glædeligvis været en stigende tendens gennem de senere år, at ikke mindst om de faglige uddannelser har der været meget bred enighed i folketinget, og det glæder naturligvis ikke mindst mig, at det kan lykkes at få en sådan enighed.

Fru Lone Dybkjær talte om aggressive ministre, og jeg må da beklage, hvis jeg har virket aggressiv. Jeg sad netop og spekulerede på, om ikke det hang sammen med, at jeg nok har det lidt på samme måde, som jeg opfatter at fru Lone Dybkjær har det, nemlig at når jeg bliver meget optaget af en ting, så kan jeg virke lidt seriøs, lidt bister måske. Men jeg kan trøste med, at det ikke stikker så dybt; jeg tror ikke, at aggressioner, arrighed, hører til mine mest fremtrædende egen-

skaber, men jeg må beklage, hvis jeg har virket sådan på fru Lone Dybkjær.

Fru Lone Dybkjær har et par gange i løbet af dagen brugt udtrykket »fremskynde overvejelser«, og jeg har hver gang siddet og spekuleret på, hvad det drejer sig om. Nu kom det jo frem, at det var det tværfaglige basisår. På hele det faglige område har vi den gode tradition, at udviklingen af uddannelser foregår i et samspil mellem arbejdsmarkedets parter og undervisningsministeriet, og det gør det også på det tværfaglige basisår. Der har været en lang række problemer, men jeg har gennem de sidste bulletiner fået at vide, at nu er der ved at ske et skred. Fra Arbejdsgiverforeningen og fra LO er der blevet sendt et notat om disse ting, og man har fået nærmest sig hinanden. Jeg tror, at det er en af de sager, der sker noget i. Men vi er altså nødt til at erkende, at vi er 3 parter; det er godt, vi er 3 parter, og de skal spille sammen alle 3. Det kan ikke nytte noget, at den ene pludselig kommer og dikterer på et område.

Til hr. Tinning blot dette, at redegørelsen bl.a. handler om, at ingen unge mennesker skal afskæres fra en uddannelse på grund af en manglende praktikplads.

Hr. Arne Bjerregaard talte om, at mange unge mennesker gerne vil ud og have beskæftigelse i stedet for uddannelse, faglig eller boglig. Jeg skal ikke tage stilling til, hvor mange der vil det, men jeg ved i hvert fald én ting, og det er, at jeg oplever, at det er en forpligtelse for regeringen og for folketinget at sikre, at der er uddannelsespladser i et sådant omfang, at disse unge mennesker kan vælge uddannelse. Hvis de ønsker et år eller to at gå ud i beskæftigelse, er det en anden sag, men de skal i hvert fald ikke være afskåret fra uddannelse, fordi vi ikke har magtet at skaffe uddannelsespladser til dem.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Holm (V):

Med hensyn til Lunderskov kommune svarede ministeren ikke på de spørgsmål, jeg havde stillet, men formulerede selv et spørgsmål, som ministeren så svarede på. Jeg må forstå det på den måde, at ministeren ikke ønsker at svare på spørgsmålene, og så må jeg lave min tolkning af, at ministeren mener, at skatteforhøjelser giver øget beskæftigelse, og at arbejdsministeren også mener, at